ამხანაგებო მუშანი ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ.კ.(ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

ფასი 10 კაპ.

ოქტომბრის, 15 თებერვალი 1937 წ. № 37 (4839)

საქართველოს სოციალისტური საბჭოთა რესპუბლიკის ახალი კონსტიტუცია შევიდა ძალაში.

გაუმარჯოს ორდენოსანი საქართველოს სტალინურ კონსტიტუციას!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დადგენილება

სრულიად-საქართველოს საბჭოების საბანგებო VIII ყრილობისა

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) დამტკიცების შესახებ

სრულიად-საქართველოს საბჭოების საგანგებო მე-8 ყრილობა ადგენს:

დამტკიცებულ იქნეს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუციის (ძირითადი კანონის) პროექტი ყრილობის სარედაქციო კომისიის მიერ წარმოდგენილი რედაქციით.

ყრილობის პრეზიდიუმი

თბილისი
13 თებერვალი, 1937 წ.

დადგენილება

სრულიად-საქართველოს საბჭოების საბანგებო VIII ყრილობისა

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უზენაესი სხდომის არჩევის შესახებ

სრულიად-საქართველოს საბჭოების საგანგებო მე-8 ყრილობა ადგენს:

მიენდოს სრულიად-საქართველოს ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტს საქართველოს სსრ ახალ კონსტიტუციის საფუძველზე — შეიმუშაოს და დაამტკიცოს საარჩევნო დებულება, აგრეთვე განსაზღვროს საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს არჩევის ვადები.

ყრილობის პრეზიდიუმი

თბილისი.
13 თებერვალი, 1937 წ.

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის
კონსტიტუცია
(ძირითადი კანონი)

თავი I
საზოგადოებრივი წყობილება

მუხლი 1. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა არის მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფო.

მუხლი 2. საქართველოს სსრ-ის პოლიტიკურ საფუძველს შეადგენენ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოები, აღმოცენებულნი და განმტკიცებულნი მემამულეთა და კაპიტალისტთა ძალაუფლების დამხობისა და პროლეტარიატის დიქტატურის მოპოვების შედეგად.

მუხლი 3. მთელი ძალაუფლება საქართველოს სსრ-ში ეკუთვნით ქალაქისა და სოფლის მშრომელებს მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების სახით.

მუხლი 4. საქართველოს სსრ-ის ეკონომიურ საფუძველს შეადგენენ მეურნეობის სოციალისტური სისტემა და საწარმოო იარაღთა და საშუალებათა სოციალისტური საკუთრება, დამკვიდრებულნი მეურნეობის კაპიტალისტური სისტემის ლიკვიდაციისა, საწარმოო იარაღთა და საშუალებათა კერძო საკუთრების გაუქმებისა და ადამიანისაგან ადამიანის ექსპლოატაციის მოსპობის შედეგად.

მუხლი 5. სოციალისტურ საკუთრებას საქართველოს სსრ-ში აქვს ან სახელმწიფო საკუთრების ფორმა (საყოველთაო - სახალხო კუთვნილება), ან კოოპერატიულ-საკოლმეურნეო საკუთრების ფორმა (ცალკეულ კოლმეურნეობათა საკუთრება, კოოპერატიულ გაერთიანებათა საკუთრება).

მუხლი 6. მიწა, მისი წიაღი, წყალი, ტყე, ქარხნები, ფაბრიკები, მაღაროები, სამადნეები, რკინიგზის, წყლის და საჰაერო ტრანსპორტი, ბანკები, კავშირგაბმულობის საშუალებანი, სახელმწიფოს მიერ ორგანიზებული მსხვილი სასოფლო-სამეურნეო საწარმონი (საბჭოთა მეურნეობანი, სამანქანო-სატრაქტორო სადგურები და სხვ.), აგრეთვე კომუნალური წამოწყებანი და ძირითადი საბინაო ფონდი ქალაქებსა და სამრეწველო პუნქტებში შეადგენენ სახელმწიფო საკუთრებას, ესე იგი საყოველთაო-სახალხო კუთვნილებას.

მუხლი 7. საზოგადოებრივი წამოწყებანი კოლმეურნეობებსა და კოოპერატიულ ორგანიზაციებში მათი ცოცხალი და მკვდარი ინვენტარით, კოლმეურნეობათა და კოოპერატიულ ორგანიზაციათა მიერ წარმოებული პროდუქცია, ისე როგორც მათი საზოგადოებრივი ნაგებობანი, შეადგენენ კოლმეურნეობათა და კოოპერატიულ ორგანიზაციათა საზოგადოებრივ, სოციალისტურ საკუთრებას.

თვითეულ კოლმეურნულ კომლს, გარდა ძირითადი შემოსავლისა საზოგადოებრივი კოლექტიური მეურნეობიდან, პირად სარგებლობაში აქვს მცირე საკარმიდამო ნაკვეთი მიწა და პირად საკუთრებად—დამხმარე მეურნეობა საკარმიდამო ნაკვეთზე, საცხოვრებელი სახლი, პროდუქტიული პირუტყვი, ფრინველი და წვრილი სასოფლო-სამეურნეო ინვენტარი—თანახმად სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდებისა.

მუხლი 8. მიწა, რომელიც კოლმეურნეობებს უჭირავთ, ემაგრებათ მათ უსასყიდლო და უვადო სარგებლობაში, ესე იგი სამუდამოდ.

მუხლი 9. მეურნეობის სოციალისტურ სისტემასთან ერთად, რომელიც საქართველოს სსრ-ში მეურნეობის გაბატონებული ფორმა არის, კანონით დაშვებულია ერთპიროვნულ გლეხთა და შინამრეწველთა წვრილი კერძო მეურნეობა, რომელიც დამყარებულია პირად შრომაზე და გამორიცხავს სხვისი შრომის ექსპლოატაციას.

მუხლი 10. მოქალაქეთა პირადი საკუთრების უფლება მათს შრომითს შემოსავალსა და დანაზოგზე, საცხოვრებელ სახლსა და დამხმარე საოჯახო მეურნეობაზე, საოჯახო მეურნეობისა და ყოფა-ცხოვრების საგნებზე, პირადი მოხმარებისა და კეთილყოფის საგნებზე, ისე როგორც მოქალაქეთა პირადი საკუთრების მემკვიდრეობის უფლება—დაცულია კანონით.

მუხლი 11. საქართველოს სსრ-ის სამეურნეო ცხოვრება განისაზღვრება და წარმართება სახელმწიფო სახალხო-სამეურნეო გეგმით საზოგადოებრივი სიმდიდრის გადიდებისა, საქართველოს სსრ-ის მშრომელთა მატერიალური და კულტურული დონის განუხრელი აღმავლობისა, სსრ კავშირის დამოუკიდებლობის, მისი ძლიერებისა და თავდაცვაუნარიანობის განმტკიცების ინტერესებისათვის.

მუხლი 12. შრომა საქართველოს სსრ-ში არის, შრომისუნარიანი თვითეული მოქალაქის მოვალეობა და ღირსების საქმე შემდეგი პრინციპის მიხედვით: „ვინც არ მუშაობს, ის არც სჭამს“.

საქართველოს სსრ-ში ხორციელდება სოციალიზმის პრინციპი: „თვითეულისაგან მისი უნარის მიხედვით, თვითეულს—მისი შრომის მიხედვით“.

თავი II
სახელმწიფოებრივი წყობილება

მუხლი 13. ეკონომიური და პოლიტიკური ხაზით, ისე როგორც თავდაცვის ხაზით ურთიერთი დახმარების განხორციელების მიზნისათვის საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა ნებაყოფლობით გაერთიანდა თანასწორუფლებიან საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკებთან: რუსეთის სფსრ, უკრაინის სსრ, ბელორუსიის სსრ, აზერბაიჯანის სსრ, სომხეთის სსრ, თურქმენეთის სსრ, უზბეკეთის სსრ, ტაჯიკეთის სსრ, ყაზახეთის სსრ, ყირგიზეთის სსრ-თან საკავშირო სახელმწიფოში—საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირში.

ამისდა მიხედვით საქართველოს სსრ უზრუნველჰყოფს სსრ კავშირისათვის მისი ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოებისა და სახელმწიფო მმართველობის ორგანოების სახით, სსრ კავშირის კონსტიტუციის მე-14 მუხლით განსაზღვრულ უფლებებს.

სსრ კავშირის კონსტიტუციის მე-14 მუხლის ფარგლებს გარეშე, საქართველოს სსრ ახორციელებს სახელმწიფო ძალაუფლებას, დამოუკიდებლად და ინარჩუნებს სრულიად თავის სუვერენულ უფლებებს.

მუხლი 14. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა თავისი ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოებისა და სახელმწიფო მმართველობის ორგანოების სახით:

ა) ღებულობს საქართველოს სსრ-ის კონსტიტუციას, შეაქვს მასში ცვლილებანი და დამატებანი, ახორციელებს მისი შესრულების კონტროლს;

ბ) ამტკიცებს აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური სსრ-ების კონსტიტუციებს;

გ) აწესებს აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური სსრ-ებისა და სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის საზღვრებს;

დ) წარუდგენს დასამტკიცებლად სსრ კავშირის უზენაეს საბჭოს ახალი ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტონომიური ოლქების შექმნას საქართველოს სსრ-ის შემადგენლობაში;

ე) აწესებს საზღვრებსა და სარაიონო დაყოფას საქართველოს სსრ-ისას.

ვ) გამოსცემს საქართველოს სსრ-ის კანონებს, კანონთა კოდექსებს და უზენაესი მმართველობის აქტებს;

ზ) იცავს სახელმწიფოებრივ წესრიგს და მოქალაქის უფლებებს;

თ) ამტკიცებს საქართველოს სსრ-ის სახალხო-სამეურნეო გეგმას;

ი) ამტკიცებს საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო ბიუჯეტს;

კ) ხელმძღვანელობს აფხაზეთის ავტონომიური სსრ-ის, აჭარის ავტონომიური სსრ-ის და სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ბიუჯეტებისა და რაიონების და ქალაქების ადგილობრივი ბიუჯეტების განხორციელებას;

ლ) აწესებს, სსრ კავშირის კანონმდებლობის შესაბამისად, სახელმწიფო და ადგილობრივ გადასახადებს, გამოსაღებებს და არასავალდებულო შემოსავალს;

მ) განაგებს რესპუბლიკური ქვემდებარეობის ბანკების, სამრეწველო და სასოფლო-სამეურნეო დაწესებულებების და საწარმოების, სავაჭრო წამოწყებების მმართველობის საქმეს და აგრეთვე ხელმძღვანელობს ადგილობრივ მრეწველობას;

ნ) ახორციელებს საკავშირო ქვემდებარეობის საწარმოთა და დაწესებულებათა მდგომარეობისა და მმართველობის კონტროლს;

ო) ამყარებს მიწის, მისი წიაღის, ტყის და წყლის სარგებლობის წესს;

პ) განაგებს ქალაქებისა და სხვა დასახლებული ადგილების კეთილმოწყობის საქმეს, საბინაო მშენებლობას და საბინაო და კომუნალური მეურნეობის მმართველობას;

ჟ) ხელმძღვანელობს საგზაო მშენებლობას, ადგილობრივ ტრანსპორტს და კავშირგაბმულობას;

რ) განაგებს შრომის კანონმდებლობის საქმეს;

ს) ხელმძღვანელობს ჯანმრთელობის დაცვის საქმეს;

ტ) განაგებს სოციალური უზრუნველყოფის საქმეს;

უ) ხელმძღვანელობს დაზღვევის და საშემნახველო საქმეს;

ფ) ხელმძღვანელობს პირველდაწყებითი, საშუალო და უმაღლესი განათლების საქმეს;

ქ) ხელმძღვანელობს საქართველოს სსრ-ის კულტურულ-განმანათლებელ და სამეცნიერო ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს და მმართავს საერთო-რესპუბლიკური მნიშვნელობის კულტურულ-განმანათლებელ და სამეცნიერო ორგანიზაციებსა და დაწესებულებებს;

ღ) ხელმძღვანელობს მოქალაქეთა შორის ფიზიკური კულტურისა და სპორტის ფართოდ შთანერგვის საქმეს;

ყ) აწყობს სასამართლო ორგანოებს;

შ) ანიჭებს საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეობის უფლებებს;

ჩ) ახორციელებს საქართველოს სსრ-ის სასამართლო ორგანოების მიერ მსჯავრდადებულ მოქალაქეთა ამნისტიისა და პატიების უფლებას.

მუხლი 15. საქართველოს სსრ ინარჩუნებს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირიდან თავისუფლად გამოსვლის უფლებას.

მუხლი 16. საქართველოს სსრ-ის ტერიტორია არ შეიძლება შეიცვალოს მისი თანხმობის გარეშე.

მუხლი 17. სსრ კავშირის კანონებს ძალა აქვთ საქართველოს სსრ-ის ტერიტორიაზე.

მუხლი 18. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქე არის სსრ კავშირის მოქალაქე.

ყველა სხვა მრკავშირე რესპუბლიკის მოქალაქე საქართველოს სსრ-ის ტერიტორიაზე სარგებლობს საქართველოს სსრ-ის მოქალაქის თანაბარი უფლებებით.

მუხლი 19. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა შესდგება: აფხაზეთის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკისა, აჭარის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკისა, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქისაგან; აბაშის, ადიგენის, ამბროლაურის, ასპინძის, ახალციხის, ახალქალაქის, ახალციხის, ბაღდადის, ბაშკიჩეთის, ბოგდანოვკის, ბორჩალოს, ბორჯომის, გეგეჭკორის, გორის, გურჯაანის, ქუშეთის, ვანის, ზემო-სვანეთის, ზუგდიდის, თბილისის, ელავის, თიანეთის, კასპის, ლაგოდეხის, ლანჩხუთის, ონუქსემბურგის, მახარაძის, ონის, ორჯონიკიძის, საგარეჯოს, სამტრედიის, სიღნაღის, ტყიბულის, ქვემო-სვანეთის, ქუთაისის, ყაზბეგის, ყარაიის, ყვარლის, ჩოხატაურის, ჩხარის, ჩხოროწყუს, ცაგერის, ცხაკაიის, წალენჯირის, წალკის, წულუკიძის, ჭიათურის, ხაშურის, ხობის, ჯუღელის—რაიონებისაგან და ქალაქების: თბილისის და ფოთისაგან, რომლებიც რაიონების შემადგენლობაში არ შედიან.

მუხლი 20. აფხაზეთის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა შესდგება გაგრის, გალის, გუდაუთის, სუხუმის, ოჩამჩირის რაიონებისაგან და ქალაქ სუხუმისაგან, რომელიც რაიონების შემადგენლობაში არ შედის.

მუხლი 21. აჭარის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკა შესდგება ბათუმის, ქედის, ჭოხთა-ბულეთის, ხულოს რაიონებისაგან და ქალაქ ბათუმისაგან, რომელიც რაიონების შემადგენლობაში არ შედის.

მუხლი 22. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქი შესდგება ზნაურის, ლენინგორის, სტალინირის, ჯავის რაიონებისაგან და ქალაქ სტალინირისაგან, რომელიც რაიონების შემადგენლობაში არ შედის.

მუხლი 23. საქართველოს სსრ-ის კანონებს ერთნაირი ძალა აქვთ საქართველოს სსრ-ის მთელ ტერიტორიაზე.

თუ აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკების კანონი საქართველოს სსრ-ის კანონს არ ეთანხმება, მოქმედებს საქართველოს სსრ-ის კანონი.

მუხლი 24. აფხაზეთის და აჭარის ავტონომიურ სსრ-ებს აქვთ თავიანთი კონსტიტუციები, რომლებიც ითვალისწინებენ ამ რესპუბლიკათა თავისებურებას და აგებული არიან საქართველოს სსრ-ის კონსტიტუციისა და სსრ კავშირის კონსტიტუციის სრულ შესაბამისად.

სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქს აქვს ავტონომიური ოლქის დებულება, რომელსაც ამტკიცებს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო.

თავი III
საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოები

მუხლი 25. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანო არის საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო.

მუხლი 26. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ახორციელებს ყველა უფლებას, რაც მიკუთვნებული აქვს საქართველოს სსრ-ს, თანახმად საქართველოს სსრ-ის კონსტიტუციის მე-13 და 14 მუხლებისა, რამდენადაც ეს უფლებები ამ კონსტიტუციის ძალით არ შედიან საქართველოს სსრ-ის იმ ორგანოების კომპეტენციაში, რომლებიც ანგარიშვალდებული არიან საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს წინაშე: საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმისა, საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოსი და საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისარიატებისა.

მუხლი 27. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო არის საქართველოს სსრ-ის ერთადერთი კანონმდებელი ორგანო.

მუხლი 28. საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოს ირჩევენ რესპუბლიკის მოქალაქენი საარჩევნო ოლქების მიხედვით შემდეგი ნორმით: ერთი დეპუტატი 15.000 მცხოვრებზე.

მუხლი 29. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ირჩევა ოთხი წლის ვადით.

მუხლი 30. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს სესიებს იწვევს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი წელიწადში ორჯერ.

რიგგარეშე სესიებს იწვევს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი თავისი შეხედულებისამებრ, ან უზენაესი საბჭოს დეპუტატების არანაკლებ, ვიდრე ერთი მესამედის მოთხოვნით.

მუხლი 31. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ირჩევს თავის თავმჯდომარეს და მის ორ მოადგილეს.

საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე ხელმძღვანელობს უზენაესი საბჭოს სხდომებს და განაგებს მის შინაგან განაწესს.

მუხლი 32. კანონი დამტკიცებულად ითვლება, თუ იგი მიღებულია საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს მიერ ხმის უბრალო უმრავლესობით.

მუხლი 33. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს მიერ მიღებული კანონები ქვეყნდება საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარისა და მდივნის ხელმოწერით.

მუხლი 34. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ირჩევს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმს შემდეგი შემადგენლობით: საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, მისი ორი მოადგილე ავტონომიური რესპუბლიკათა რიცხვის მიხედვით, პრეზიდიუმის მდივანი და პრეზიდიუმის 13 წევრი.

მუხლი 35. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი მთელს თავის მოქმედებაში ანგარიშვალდებულია საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს წინაშე.

მუხლი 36. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი:

ა) იწვევს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს სესიებს;

ბ) განმარტავს საქართველოს სსრ-ის მოქმედ კანონებს, გამოსცემს ბრძანებულებებს;

გ) მოახდენს საყოველთაო-სახალხო დაკითხვას (რეფერენდუმს);

დ) აუქმებს საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს და ავტონომიურ რესპუბლიკათა სახალხო კომისართა საბჭოების დადგენილებებსა და განკარგულებებს, აგრეთვე ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს გადაწყვეტილებებსა და განკარგულებებს, თუ ისინი კანონს არ შეესაბამებიან;

ე) საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს სხვისათა შორის პერიოდში—ათავისუფლებს თანამდებობისაგან და ნიშნავს საქართველოს სსრ-ის ცალკეულ სახალხო კომისრებს საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის წარდგინით და შემდგომ დასამტკიცებლად შეაქვს საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოში;

ვ) ანიჭებს საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეობის უფლებას;

ზ) აჯილდოვებს საპატიო სიგელით და ანიჭებს საქართველოს სსრ-ის საპატიო წოდებებს;

თ) ახორციელებს საქართველოს სსრ-ის სასამართლო ორგანოების მიერ მსჯავრდადებულ მოქალაქეთა პატიების უფლებას.

მუხლი 37. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ირჩევს სამანდატო კომისიას, რომელიც ამოწმებს უზენაესი საბჭოს დეპუტატთა უფლებამოსილებას.

სამანდატო კომისიის წარდგენით საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო სწყვეტს—ან იცნობს ცალკეულ დეპუტატთა უფლებამოსილება, ან გააუქმოს მათი არჩევა.

მუხლი 38. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ნიშნავს, როდესაც იგი აუცილებლად სცნობს, საგამომძიებლო და სარევიზიო კომისიებს ყოველგვარ საკითხზე.

ყველა დაწესებულება და თანამდებობის პირი ვალდებულია შეასრულოს ამ კომისიების მოთხოვნა და წარუდგინოს მათ საჭირო მასალები და დოკუმენტები.

მუხლი 39. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს დეპუტატი არ შეიძლება მიცემულ იქნას პასუხისგებაში სასამართლოს წესით ან დაპატიმრებულ იქნას საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს თანხმობის გარეშე, ხოლო უზენაესი საბჭოს სესიათა შორის პერიოდში—საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თანხმობის გარეშე.

მუხლი 40. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს უფლებამოსილების ვადის გასვლისას საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი ინარჩუნებს თავის უფლებამოსილებას ახლად არჩეული საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს მიერ საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს ახალი პრეზიდიუმის შექმნამდე.

გაგრძელება მე-2 გვერდზე

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუცია

გაგრძელება

შინაგან საქმეთა;
იუსტიციისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;
განათლებისა;
ადგილობრივი მრეწველობისა;
კომუნალური მეურნეობისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;
დამზადებათა კომიტეტის რწმუნებული,
ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს უფროსი;
საერთო-საკავშირო სახალხო კომისარიატების რწმუნებულნი.

მუხლი 51. საქართველოს სსრ-ის მთავრობა ან საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისარი, რომლებისადმი მიმართულია საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს დეპუტატის შეკითხვა, ვალდებული არიან არა უგვიანეს 3 დღისა გასცენ სიტყვიერი ან წერილობითი პასუხი საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოში.

მუხლი 52. საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისრები ხელმძღვანელობენ სახელმწიფო მმართველობის იმ დარგებს, რომლებიც საქართველოს სსრ-ის კომპეტენციაში შედიან.

მუხლი 53. საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისრები, სათანადო სახალხო კომისარიატების კომპეტენციის ფარგლებში, გამოსცემენ ბრძანებებსა და ინსტრუქციებს სსრ კავშირისა და საქართველოს სსრ-ის კანონთა, სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს დადგენილებათა და განკარგულებათა, სსრ კავშირის საკავშირო-რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატის ბრძანებათა და ინსტრუქციათა საფუძველზე და მათ შესასრულებლად, და ამოწმებენ მათ შესრულებას.

მუხლი 54. საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისარიატები არიან ან საკავშირო - რესპუბლიკური ან რესპუბლიკური.

მუხლი 55. საქართველოს სსრ-ის საკავშირო-რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატები არიან—სახალხო კომისარიატები:

კვების მრეწველობისა;
მსუბუქი მრეწველობისა;
სატყეო მრეწველობისა;
მიწათმოქმედებისა;
მარცვლეულის და მეცხოველეობის საბჭოთა მეურნეობებისა;
ფინანსთა;
შინაგან ვაჭრობის;
შინაგან საქმეთა;
იუსტიციისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;

მუხლი 56. საქართველოს სსრ-ის რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატები არიან—სახალხო კომისარიატები:

განათლებისა;
ადგილობრივი მრეწველობისა;
კომუნალური მეურნეობისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;

მუხლი 57. საქართველოს სსრ-ის საკავშირო-რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატები ხელმძღვანელობენ საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო მმართველობის მათთვის დაკისრებულ დარგებს, გარდა საწარმოთა განსაზღვრული რიცხვისა იმ სიით, რომელსაც ამტკიცებს სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი და ექვემდებარებიან, როგორც საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს ისე სსრ-ის კავშირის სათანადო საკავშირო—რესპუბლიკურ სახალხო კომისარიატებს.

მუხლი 58. საქართველოს სსრ-ის რესპუბლიკური სახალხო კომისარიატები ხელმძღვანელობენ სახელმწიფო მმართველობის მათთვის დაკისრებულ დარგებს და ექვემდებარებიან უშუალოდ საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს.

თავი V

აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოები

მუხლი 59. აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიურ საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკებში სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი ორგანოები არიან ამ რესპუბლიკების უზენაესი საბჭოები.

მუხლი 60. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოს ირჩევენ რესპუბლიკის მოქალაქენი ოთხი წლის ვადით წარმომადგენლობის იმ ნორმების მიხედვით, რომლებიც დაწესებულია ავტონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუციით.

მუხლი 61. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო არის ამ რესპუბლიკის ერთადერთი კანონმდებელი ორგანო.

მუხლი 62. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო:

ა) ღებულობს ავტონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუციას, თანახმად საქართველოს სსრ-ის კონსტიტუციის 24 მუხლისა, და შეაქვს იგი დასამტკიცებლად საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოში;

ბ) წარუდგენს დასამტკიცებლად საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოს ახალი რაიონებისა და ქალაქების შექმნას და აგრეთვე აწესებს მათ საზღვრებს;

გ) ამტკიცებს ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო-სამეურნეო გეგმას და ბიუჯეტს;

დ) აჯილდოვებს საპატიო სიგელით და ანიშნებს ავტონომიური რესპუბლიკის საპატიო წოდებებს.

მუხლი 63. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ირჩევს ავტონომიური სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმს შემდეგი შემადგენლობით: ავტონომიური სსრ-ის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, მისი მოადგილენი, პრეზიდიუმის მდივანი და უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები.

მუხლი 64. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმი ანგარიშვალდებულია ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს წინაშე.

მუხლი 65. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის უფლებამოსილება განისაზღვრება ავტონომიური სსრ-ის კონსტიტუციით.

მუხლი 66. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო სხდომების გაძღოლისათვის ირჩევს უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარეს და მის მოადგილეებს.

მუხლი 67. ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო ჰქმნის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობას—ავტონომიურ სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს.

თავი VI

აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების სახელმწიფო მმართველობის ორგანოები

მუხლი 68. აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური სსრ-ების სახელმწიფო ხელისუფლების უმაღლესი აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანო არის ავტონომიური სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭო.

მუხლი 69. ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭო პასუხისმგებელია და ანგარიშვალდებულია ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაეს საბჭოს წინაშე, ხოლო ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს სესიათა შორის პერიოდში ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წინაშე.

მუხლი 70. ავტონომიური სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭო გამოსცემს დადგენილებებსა და განკარგულებებს სსრ კავშირის, საქართველოს სსრ-ის და ავტონომიური რესპუბლიკის კანონთა, სსრ კავშირის და საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოების დადგენილებათა და განკარგულებათა საფუძველზე და მათს შესასრულებლად, და ამოწმებს მათ შესრულებას.

მუხლი 71. ავტონომიური სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოს უფლება აქვს გააუქმოს ავტონომიური სსრ-ის სახალხო კომისრების ბრძანებანი და ინსტრუქციები, მშრომელთა დეპუტატების სარაიონო და საქალაქო საბჭოების აღმასრულებელი კომიტეტების გადაწყვეტილებანი და განკარგულებანი ავტონომიური სსრ-ის ტერიტორიაზე და აგრეთვე შეაჩეროს მშრომელთა დეპუტატების სარაიონო და საქალაქო საბჭოების გადაწყვეტილებანი და განკარგულებანი.

მუხლი 72. ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭოს ჰქმნის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი საბჭო შემდეგი შემადგენლობით:

ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარე;
სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეები;
სახელმწიფო საგეგმო კომისიის თავმჯდომარე;
სახალხო კომისრები:
მიწათმოქმედებისა;
ფინანსთა;
შინაგან ვაჭრობისა;
შინაგან საქმეთა;
იუსტიციისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;
განათლებისა;
ადგილობრივი მრეწველობისა;
კომუნალური მეურნეობისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;
საგზაო სამმართველოს უფროსი;
დამზადებათა კომიტეტის რწმუნებული;
ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს უფროსი;
და, გარდა ამისა, რესპუბლიკის მეურნეობის თავისებურებათა შესაბამისად, საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს დამტკიცებით სახალხო კომისრები:
კვების მრეწველობისა;
მსუბუქი მრეწველობისა;
სატყეო მრეწველობისა.

მუხლი 73. ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისრები ხელმძღვანელობენ სახელმწიფო მმართველობის იმ დარგებს, რომლებიც ავტონომიური რესპუბლიკის კომპეტენციაში შედიან, თანახმად საქართველოს სსრ-ის და ავტონომიური სსრ-ის კონსტიტუციებისა.

მუხლი 74. ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისრები, სათანადო სახალხო კომისარიატების კომპეტენციის ფარგლებში, გამოსცემენ ბრძანებებსა და ინსტრუქციებს სსრ კავშირის, საქართველოს სსრ-ის და ავტონომიური სსრ-ის კანონთა, სსრ კავშირის, საქართველოს სსრ-ის და ავტონომიური სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭოების დადგენილებათა და განკარგულებათა, საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისრების ბრძანებათა და ინსტრუქციათა საფუძველზე და მათ შესასრულებლად.

მუხლი 75. ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისარიატები ხელმძღვანელობენ სახელმწიფო მმართველობის მათთვის დაკისრებულ დარგებს, და ექვემდებარებიან, როგორც ავტონომიური რესპუბლიკის სახალხო კომისართა საბჭოს, ისე საქართველოს სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატებს.

თავი VII

სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები

მუხლი 76. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქში სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანო არის სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭო.

მუხლი 77. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს ირჩევენ სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მოქალაქენი ორი წლის ვადით შემდეგი ნორმით: ერთი დეპუტატი 2.500 მცხოვრებზე.

მუხლი 78. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭო ხელმძღვანელობს მმართველობის მისდამი ქვემდებარე ორგანოების მოქმედებას, უზრუნველჰყოფს სახელმწიფო წესრიგის დაცვას, კანონების შესრულებას და მოქალაქეთა უფლებების დაცვას, ხელმძღვანელობს ადგილობრივს სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობას, ამტკიცებს საოლქო ბიუჯეტს და საოლქო სახალხო-სამეურნეო გეგმას.

მუხლი 79. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭო ღებულობს გადაწყვეტილებებს და იძლევა განკარგულებებს იმ უფლებათა ფარგლებში, რომლებიც მას მინიჭებული აქვს სსრ კავშირის და საქართველოს სსრ-ის კანონებით.

მუხლი 80. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანო არის სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი, რომელსაც ირჩევს სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭო შემდეგი შემადგენლობით: თავმჯდომარე, თავმჯდომარის ორი მოადგილე, მდივანი და 7 წევრი.

მუხლი 81. სახელმწიფო მმართველობის ცალკეული დარგების ხელმძღვანელობისათვის სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი ჰქმნის შემდეგ განყოფილებებს:

მიწათმოქმედებისა;
საფინანსო;
შინაგანი ვაჭრობისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;
სახალხო განათლებისა;
ადგილობრივი მრეწველობისა;
კომუნალური მეურნეობისა;
სატყეო მეურნეობისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;
საგზაოს;
საერთოს;
ხელოვნების საქმეთა;
საგეგმო კომისიას;
კადრების სექტორს აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარესთან;

და, გარდა ამისა, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს აღმასრულებელ კომიტეტთან არსებობენ:

შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის სამმართველო;
დამზადებათა კომიტეტის რწმუნებული.

მუხლი 82. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის განყოფილებები და სამმართველოები ექვემდებარებიან თავის მოქმედებაში როგორც სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე საქართველოს სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატებს.

მუხლი 83. სახელმწიფო ხელისუფლების სარაიონო, საქალაქო და სასოფლო ორგანოები სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქში იქმნებიან ამ კონსტიტუციის VIII თავის საფუძველზე.

თავი VIII

სახელმწიფო ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოები

მუხლი 84. სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიურ ოლქში და საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის რაიონებსა, ქალაქებსა, დაბებსა და სოფლებში არიან მშრომელთა დეპუტატების საბჭოები.

მუხლი 85. მშრომელთა დეპუტატების რაიონული, საქალაქო, დიდი ქალაქების რაიონული, სადაბო და სასოფლო საბჭოებს ირჩევენ შესაბამისად რაიონის, ქალაქის, დაბის და სოფლის მშრომელები ორი წლის ვადით.

მუხლი 86. მშრომელთა დეპუტატების სარაიონო საბჭოები აირჩევიან ნორმით: ერთი დეპუტატი 300 მცხოვრებზე.

მუხლი 87. მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოები აირჩევიან ნორმით: ქალაქ ფოთის საბჭო—ერთი დეპუტატი 200 მცხოვრებზე, ქალაქ ჭუთაისისა—ერთი დეპუტატი 400 მცხოვრებზე, ქალაქ თბილისისა—1 დეპუტატი 700 მცხოვრებზე; დანარჩენი ქალაქებისა: ა) სადაც მოსახლეობა 10.000-მდეა, — ერთი დეპუტატი 100 მცხოვრებზე, ბ) სადაც მოსახლეობა 10.000 აღემატება—ერთი დეპუტატი 150 მცხოვრებზე.

მუხლი 88. მშრომელთა დეპუტატების სადაბო და სასოფლო საბჭოები, სადაბო და სასოფლო საბჭოს მოქმედების რაიონის სიდიდის მიხედვით, აირჩევიან ნორმით: ერთი დეპუტატი არა ნაკლებ ვიდრე 50 და არა უმეტეს, ვიდრე—150 მცხოვრებზე.

მშრომელთა დეპუტატების სადაბო და სასოფლო საბჭოებისათვის საარჩევნო ნორმებს აწესებს საქართველოს სსრ-ის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოთა არჩევნების დებულება ამ მუხლში აღნიშნული საარჩევნო ნორმების ფარგლებში.

მუხლი 89. მშრომელთა (რაიონის, ქალაქის, სოფლის) დეპუტატების საბჭოები ხელმძღვანელობენ კულტურულ-პოლიტიკურ და სამეურნეო მშენებლობას თავიანთ ტერიტორიაზე, აწესებენ ადგილობრივს ბიუჯეტს, ხელმძღვანელობენ მმართველობის მათდამი დაქვემდებარებული ორგანოების მოქმედებას, უზრუნველჰყოფენ სახელმწიფო წესრიგის დაცვას, ხელს უწყობენ ქვეყნის თავდაცვის უნარის გაძლიერებას, უზრუნველჰყოფენ კანონების შესრულებასა და მოქალაქეების უფლებათა დაცვას.

მუხლი 90. მშრომელთა დეპუტატების საბჭოები ღებულობენ გადაწყვეტილებებს და იძლევიან განკარგულებებს იმ უფლებათა ფარგლებში, რომლებიც მათ მინიჭებული აქვთ სსრ კავშირის, საქართველოს სსრ-ის და ავტონომიური რესპუბლიკის კანონებით.

მუხლი 91. მშრომელთა დეპუტატების სარაიონო საბჭოების სესიებს იწვევენ მათი აღმასრულებელი კომიტეტები არა ნაკლებ, ვიდრე ექვსჯერ წელიწადში.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუცია

გაგრძელება

მუხლი 92. მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო, სადაბო და სასოფლო საბჭოების სესიებს იწვევენ მათი აღმასრულებელი ორგანოები არა ნაკლებ, ვიდრე ერთხელ თვეში.

მუხლი 93. მშრომელთა დეპუტატების სარაიონო, საქალაქო, სადაბო და სასოფლო საბჭოების აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანოები არიან მათ მიერ არჩეული აღმასრულებელი კომიტეტები—თავმჯდომარის, მისი მოადგილეების, მდივნის და წევრების შემადგენლობით.

მუხლი 94. აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანოები მშრომელთა დეპუტატების სადაბო და სასოფლო საბჭოებისა, რომელნიც აერთიანებენ არა უმეტეს 500 მცხოვრებისა, არიან ამ საბჭოების მიერ არჩეული თავმჯდომარე, მისი მოადგილე და მდივანი.

მუხლი 95. მშრომელთა (რაიონის, ქალაქის, სოფლის) დეპუტატების საბჭოების აღმასრულებელი კომიტეტები ახორციელებენ კულტურულ - პოლიტიკური და სამეურნეო მშენებლობის ხელმძღვანელობას თავიანთ ტერიტორიაზე მშრომელთა დეპუტატების სათანადო საბჭოებისა და ზემდგომი სახელმწიფო ორგანოების გადაწყვეტილებების საფუძველზე.

მუხლი 96. მშრომელთა დეპუტატების რაიონული და საქალაქო საბჭოები თავიანთ სესიის დროისათვის ირჩევენ თავმჯდომარესა და მდივანს სესიის სხდომათა გასაძღოლად.

მუხლი 97. სასოფლო საბჭოს თავმჯდომარე იწვევს სასოფლო საბჭოს და უძღვება მის სხდომებს.

მუხლი 98. მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების აღმასრულებელი ორგანოები უშუალოდ ანგარიშვალდებულნი არიან როგორც მშრომელთა დეპუტატების იმ საბჭოთა წინაშე, რომელმაც ისინი აირჩია, ისე მშრომელთა დეპუტატების ზემდგომი საბჭოს აღმასრულებელი ორგანოს წინაშეც.

მუხლი 99. მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ზემდგომ აღმასრულებელ კომიტეტებს უფლება აქვთ გაუქმონ მშრომელთა დეპუტატების ქვემდგომი აღმასრულებელი კომიტეტების გადაწყვეტილებანი და განკარგულებანი და შეაჩერონ მშრომელთა დეპუტატების ქვემდგომი საბჭოს გადაწყვეტილებანი და განკარგულებანი.

მუხლი 100. მშრომელთა დეპუტატების ზემდგომ საბჭოებს უფლება აქვთ გააუქმონ მშრომელთა დეპუტატების ქვემდგომი საბჭოებისა და მათი აღმასრულებელი კომიტეტების გადაწყვეტილებანი და განკარგულებანი.

მუხლი 101. სახელმწიფო მმართველობის ცალკეული დარგების უშუალო ხელმძღვანელობისათვის მშრომელთა დეპუტატების რაიონული და საქალაქო საბჭოები ქმნიან აღმასრულებელი კომიტეტების განყოფილებებს.

მუხლი 102. მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოები ქმნიან აღმასრულებელი კომიტეტების შემდეგ განყოფილებებს:

მიწათმოქმედებისა;
სახალხო განათლებისა;
საფინანსოს;
შინაგანი ვაჭრობისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;
საერთოს;
საგზაოს;
საგეგმო კომისიას;
კადრების სექტორს აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარესთან;

და, გარდა ამისა, რაიონის მეურნეობის თავისებურებათა შესაბამისად საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს, ავტონომიური რესპუბლიკათა უზენაესი საბჭოების და ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს დამტკიცებით, მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოები ქმნიან განყოფილებებს: კომუნალურს და ადგილობრივი მრეწველობისას.

მუხლი 103. სარაიონო პირობების შესაბამისად, სსრ კავშირისა და საქართველოს სსრ-ის კანონების საფუძველზე საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს, ავტონომიური რესპუბლიკების უზენაესი საბჭოებისა და ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს დამტკიცებით, შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი ჰქმნის მშრომელთა დეპუტატების რაიონულ საბჭოებთან თავის სამმართველოებს.

მუხლი 104. მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოები ჰქმნიან აღმასრულებელი კომიტეტის შემდეგ განყოფილებებს:

საფინანსოს;
კომუნალური მეურნეობისა;
შინაგანი ვაჭრობისა;
ჯანმრთელობის დაცვისა;
სახალხო განათლებისა;
სოციალური უზრუნველყოფისა;
საერთოს;
საგეგმო კომისიას;

კადრების სექტორს აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარესთან;

და, გარდა ამისა, ქალაქის მრეწველობის, მისი საქალაქო და საგარეუბნო მეურნეობის თავისებურებათა შესაბამისად:

ადგილობრივი მრეწველობისა;
მიწათმოქმედებისა.

მუხლი 105. მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საბჭოების განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან მშრომელთა დეპუტატების რაიონულ საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, აგრეთვე საქართველოს სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატს, ხოლო ავტონომიურ რესპუბლიკებსა და ავტონომიურ ოლქში—ავტონომიური რესპუბლიკის სათანადო სახალხო კომისარიატს ან ავტონომიური ოლქის აღმასრულებელი კომიტეტის სათანადო განყოფილებას.

მუხლი 106. მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოების განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან მშრომელთა დეპუტატების, როგორც საქალაქო საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე მშრომელთა დეპუტატების რაიონულ საბჭოს სათანადო განყოფილებას და აგრეთვე საქართველოს სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატს, ხოლო ავტონომიურ რესპუბლიკებსა და ავტონომიურ ოლქში—ავტონომიური რესპუბლიკის სათანადო სახალხო კომისარიატს ან ავტონომიური ოლქის აღმასრულებელი კომიტეტის სათანადო განყოფილებას.

მუხლი 107. ქალაქ თბილისისა და ფოთის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან როგორც მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე საქართველოს სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატს.

მუხლი 108. ქალაქ სუხუმის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან როგორც მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე აფხაზეთის ავტონომიური სსრ-ის სათანადო კომისარიატს.

მუხლი 109. ქალაქ ბათომის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან როგორც მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე აჭარის ავტონომიური სსრ-ის სათანადო სახალხო კომისარიატს.

მუხლი 110. ქალაქ სტალინირის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს განყოფილებანი თავიანთ მოქმედებაში ექვემდებარებიან როგორც მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს და მის აღმასრულებელ კომიტეტს, ისე სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საოლქო საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის სათანადო განყოფილებას.

მუხლი 111. მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების უფლებამოსილების ვადის განვლისას მათი აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანოები ინარჩუნებენ თავიანთ უფლებამოსილებას, ვიდრე ახლადარჩეული საბჭოები არ შექმნიან ახალ აღმასრულებელ და განმკარგულებელ ორგანოებს.

თავი IX

საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის ბიუჯეტი

მუხლი 112. საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის სახელმწიფო ბიუჯეტს ადგენს საქართველოს სსრ-ის სახალხო კომისართა საბჭო და შეაქვს დასამტკიცებლად საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოში.

მუხლი 113. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო ირჩევს საბიუჯეტო კომისიას, რომელიც მოახსენებს უზენაეს საბჭოს თავის დასკვნას საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესახებ.

მუხლი 114. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭოს მიერ დამტკიცებული საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო ბიუჯეტი ქვეყნდება საყოველთაო ცნობისათვის.

მუხლი 115. საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო ბიუჯეტის შესრულების ანგარიშს ამტკიცებს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო და იგი ქვეყნდება საყოველთაო ცნობისათვის.

მუხლი 116. აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკებისა და სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ბიუჯეტში და რაიონულ, საქალაქო, სადაბო და სასოფლო საბჭოების ადგილობრივს ბიუჯეტებში ჩაირიცხება ადგილობრივი მეურნეობის შემოსავალი, მათს ტერიტორიაზე მიღებული სახელმწიფო შემოსავლის ანარიცხები და აგრეთვე ადგილობრივ გადასახადთა და გამოსაღებთა შემოსავალი სსრ კავშირის და საქართველოს სსრ-ის კანონმდებლობით დაწესებული რაოდენობით.

თავი X

სასამართლო და პროკურატურა

მუხლი 117. მართლმსაჯულებას საქართველოს საბჭოთა სოციალისტურ რესპუბლიკაში ახორციელებენ საქართველოს სსრ-ის უზენაესი სასამართლო, აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის უზენაესი სასამართლოები, სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის სასამართლო, სსრ კავშირის სპეციალური სასამართლოები, რომლებიც იქმნებიან სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს გადაწყვეტილებით, და სახალხო სასამართლოები.

მუხლი 118. საქმეთა განხილვა ყველა სასამართლოში ხორციელდება სახალხო მსაჯულთა მონაწილეობით, გარდა კანონით სპეციალურად გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

მუხლი 119. საქართველოს სსრ-ის უზენაესი სახალმართლო არის უმაღლესი რესპუბლიკური სასამართლო ორგანო. საქართველოს სსრ-ის უზენაეს სასამართლოს ეკისრება ზედამხედველობა გაუწიოს საქართველოს სსრ-ის, აფხაზეთისა და აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკებისა და სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის ყველა სასამართლო ორგანოების სასამართლო მოქმედებას.

მუხლი 120. საქართველოს სსრ-ის უზენაეს სასამართლოს ირჩევს საქართველოს სსრ-ის უზენაესი საბჭო—ხუთი წლის ვადით.

მუხლი 121. ავტონომიური რესპუბლიკების უზენაეს სასამართლოებს ირჩევენ ამ რესპუბლიკების უზენაესი საბჭოები—ხუთი წლის ვადით.

მუხლი 122. სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის სასამართლოს ირჩევს სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭო—ხუთი წლის ვადით.

მუხლი 123. სახალხო სასამართლოს ირჩევენ რაიონის მოქალაქენი საყოველთაო, პირდაპირი და თანასწორი საარჩევნო უფლების საფუძველზე ფარული კენჭისყრით—სამი წლის ვადით.

მუხლი 124. სასამართლო წარმოება საქართველოს სსრ-ის ტერიტორიაზე ხორციელდება ქართულ ენაზე ან ავტონომიური რესპუბლიკის ანდა ავტონომიური ოლქის ენაზე; იმ პირთათვის, რომლებმაც ეს ენები არ იციან, უზრუნველყოფილია საქმის მასალების სრული გაცნობა მთარგმნელის საშუალებით და აგრეთვე სასამართლოში დედაენაზე გამოსვლის უფლება.

მუხლი 125. საქმის გარჩევა საქართველოს სსრ-ის ყველა სასამართლოში სწარმოებს ღიად, გარდა კანონით გათვალისწინებული გამონაკლისისა; ბრალდებულისათვის უზრუნველყოფილია დაცვის უფლება.

მუხლი 126. მოსამართლე დამოუკიდებელია და ემორჩილება მხოლოდ კანონს.

მუხლი 127. უმაღლესი ზედამხედველობა, რათა საქართველოს სსრ-ის ტერიტორიაზე ყველა სახალხო კომისარიატი და მათი ქვემდებარე დაწესებულებანი, ისე როგორც თანამდებობის ცალკეული პირნი და აგრეთვე მოქალაქენი ზუსტად ასრულებდნენ კანონებს, ხორციელდება როგორც სსრკ-ის პროკურორის მიერ უშუალოდ, ისე საქართველოს სსრ-ის პროკურორის საშუალებით.

მუხლი 128. საქართველოს სსრ-ის, ავტონომიური რესპუბლიკებისა და ავტონომიური ოლქის პროკურორებს ნიშნავს სსრ კავშირის პროკურორი ხუთი წლის ვადით.

მუხლი 129. რაიონული და საქალაქო პროკურორებს ნიშნავს საქართველოს სსრ-ის პროკურორი ხუთი წლის ვადით, სსრ კავშირის პროკურორის დამტკიცებით.

მუხლი 130. პროკურატურის ორგანოები თავიანთ ფუნქციებს ახორციელებენ ყოველგვარი ადგილობრივი ორგანოსაგან დამოუკიდებლად და ემორჩილებიან მხოლოდ სსრ კავშირის პროკურორს.

თავი XI

მოქალაქეთა ძირითადი უფლებანი და მოვალეობანი

მუხლი 131. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეებს აქვთ შრომის უფლება, ესე იგი გარანტირებული სამუშაოს მიღების უფლება მათი შრომის ანაზღაურებით მისი რაოდენობისა და ხარისხის შესაბამისად.

შრომის უფლება უზრუნველყოფილია სახალხო მეურნეობის სოციალისტური ორგანიზაციით, საბჭოთა საზოგადოების საწარმოო ძალთა განუხრელი ზრდით, სამეურნეო კრიზისების შესაძლებლობის აღკვეთით და უმუშევრობის ლიკვიდაციით.

მუხლი 132. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეებს აქვთ დასვენების უფლება.

დასვენების უფლება უზრუნველყოფილია სამუშაო დღის შემცირებით მუშათა უდიდესი უმრავლესობისათვის 7 საათამდე, მუშებისა და მოსამსახურეებისათვის ყოველწლიური შვებულებათა დაწესებით და სამუშაო ხელფასის შენარჩუნებით, მშრომელთა მომსახურებისათვის სანატორიუმების, დასასვენებელი სახლებისა და კლუბების ფართო ქსელით.

მუხლი 133. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეებს აქვთ მატერიალური უზრუნველყოფის უფლება მოხუცებულობაში, აგრეთვე ავადმყოფობისა და შრომის უნარის დაკარგვის შემთხვევაში.

ეს უფლება უზრუნველყოფილია სახელმწიფო ხარჯზე მუშებისა და მოსამსახურეების სოციალური დაზღვევის ფართო განვითარებით, მშრომელთათვის უფასო სამედიცინო დახმარებით, მშრომელთა სარგებლობაში კურორტთა ფართო ქსელის გადაცემით.

მუხლი 134. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეებს აქვთ განათლების უფლება.

ეს უფლება უზრუნველყოფილია საყოველთაო-სავალდებულო დაწყებითი განათლებით, უფასო განათლების,—უმაღლესი განათლების ჩათვლით,—უმაღლეს სკოლაში მოსწავლეთა უდიდესი უმრავლესობისათვის სახელმწიფო სტიპენდიების სისტემით, სკოლებში დედაენაზე სწავლებით, ქარხნებში, საბჭოთა მეურნეობებში, სამანქანო-სატრაქტორო სადგურებსა და კოლმეურნეობებში მშრომელთა უფასო საწარმოო, ტექნიკური და აგრონომიული სწავლების ორგანიზაციით.

მუხლი 135. ქალს საქართველოს სსრ-ში ენიჭება მამაკაცთან თანასწორი უფლებები სამეურნეო, სახელმწიფო, კულტურული და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ყველა დარგში.

ქალთა ამ უფლებების განხორციელების შესაძლებლობა უზრუნველყოფილია იმით, რომ ქალს მინიჭებული აქვს მამაკაცთან თანასწორი უფლება შრომისა, შრომის ანაზღაურებისა, დასვენებისა, სოციალური დაზღვევისა და განათლებისა, დედისა და ბავშვის ინტერესთა სახელმწიფო დაცვით, ორსულობის დროს ქალისათვის შვებულების მიცემით და ხელფასის შენარჩუნებით, სამშობიარო სახლების, საბავშვო ბაგებისა და ბაღების ფართო ქსელით.

მუხლი 136. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეთა თანასწორუფლებიანობა, დამოუკიდებლად მათი ეროვნებისა და რასისა, სამეურნეო, სახელმწიფო კულტურული და საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ცხოვრების ყველა დარგში ურყევი კანონი არის.

მოქალაქეთა უფლების რაიმე პირდაპირი, ან არაპირდაპირი შეზღუდვა ან, პირიქით პირდაპირი, ან არაპირდაპირი უპირატესობის დაწესება მათი რასიული და ნაციონალური კუთვნილების მიხედვით, აგრეთვე რასიული ან ნაციონალური განკერძოებულობის, ან სიძულვილისა და დამცირების ყოველგვარი ქადაგება — ისჯება კანონით.

მუხლი 137. მოქალაქეთათვის სინდისის თავისუფლების უზრუნველყოფის მიზნით ეკლესია საქართველოს სსრ-ში გამოყოფილია სახელმწიფოსაგან და სკოლა ეკლესიისაგან. რელიგიური კულტების შესრულების თავისუფლება და ანტირელიგიური პროპაგანდის თავისუფლება აღიარებულია ყველა მოქალაქისათვის.

მუხლი 138. მშრომელთა ინტერესების შესაბამისად და სოციალისტური წყობილების განმტკიცების მიზნით საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეებისათვის კანონით უზრუნველყოფილია:

ა) სიტყვის თავისუფლება;
ბ) ბეჭდვის თავისუფლება;
გ) კრებებისა და მიტინგების თავისუფლება;
დ) ქუჩაში მსვლელობათა და დემონსტრაციათა თავისუფლება.

მოქალაქეთა ეს უფლებანი უზრუნველყოფილია მშრომელებისა და მათი ორგანიზაციებისათვის სტამბების, ქაღალდის მარაგის, საზოგადოებრივი შენობების, ქუჩების, კავშირგაბმულობის საშუალებათა და სხვა მატერიალურ პირობათა სარგებლობაში მიცემით, რომლებიც კი აუცილებელია მათი განხორციელებისათვის.

მუხლი 139. მშრომელთა ინტერესების შესაბამისად და ხალხის მასების ორგანიზაციული თვითმოქმედებისა და პოლიტიკური აქტივობის განვითარების მიზნით საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეთათვის უზრუნველყოფილია უფლება გაერთიანებისა საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში: პროფესიულ კავშირებში, კოოპერატიულ გაერთიანებებში, ახალგაზრდობის ორგანიზაციებში, სასპორტო და თავდაცვის ორგანიზაციებში, კულტურულ, ტექნიკურ და სამეცნიერო საზოგადოებებში, ხოლო ყველაზე უფრო აქტიური და შეგნებული მოქალაქენი მუშათა კლასის რიგებიდან და მშრომელთა სხვა ფენებიდან ერთიანდებიან სრულიად-საკავშირო კომუნისტურ პარტიაში (ბოლშევიკებისა), რომელიც არის მშრომელთა მოწინავე რაზმი მათ ბრძოლაში სოციალისტური წყობილების განმტკიცებისა და განვითარებისათვის და წარმოადგენს ხელმძღვანელ ბირთვს მშრომელთა ყველა, როგორც, საზოგადოებრივ, ისე სახელმწიფოებრივი ორგანიზაციისა.

მუხლი 140. საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეთათვის უზრუნველყოფილია პიროვნების ხელშეუხებლობა. არავინ არ შეიძლება დაპატიმრებულ იქნას, თუ არა სასამართლოს დადგენილებით ან პროკურორის სანქციით.

მუხლი 141. მოქალაქეთა ბინის ხელშეუხებლობა და მიწერ-მოწერის საიდუმლოება დაცულია კანონით.

მუხლი 142. საქართველოს სსრ—თავშეფარების უფლებას ანიჭებს უცხოელ მოქალაქეებს, რომლებიც დევნილი არიან მშრომელთა ინტერესების დაცვისათვის, ან მეცნიერული მოღვაწეობისათვის, ან ნაციონალურ-განმათავისუფლებელი ბრძოლისათვის.

მუხლი 143. საქართველოს სსრ-ის თვითეული მოქალაქე ვალდებულია დაიცვას საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის კონსტიტუცია, შეასრულოს კანონები, დაიცვას შრომის დისციპლინა, პატიოსნად მოეკიდოს საზოგადოებრივ მოვალეობას, პატივისცემით მოეპყრას სოციალისტური საერთო ცხოვრების წესებს.

მუხლი 144. საქართველოს სსრ-ის თვითეული მოქალაქე ვალდებულია გაუფრთხილდეს და განამტკიცოს საზოგადოებრივი, სოციალისტური საკუთრება, როგორც საბჭოთა წყობილების წმიდათა-წმიდა და ხელშეუხებელი საფუძველი, როგორც სამშობლოს სიმდიდრისა და ძლიერების წყარო, როგორც ყველა მშრომელის შეძლებული და კულტურული ცხოვრების წყარო.

ის პირნი, რომელნიც ხელყოფენ საზოგადოებრივ სოციალისტურ საკუთრებას ხალხის მტრები არიან.

მუხლი 145. საყოველთაო სამხედრო ვალდებულება არის კანონი.

სამხედრო სამსახური მუშურ-გლეხურ წითელ არმიაში წარმოადგენს საქართველოს სსრ-ის მოქალაქეთა საპატიო მოვალეობას.

მუხლი 146. სამშობლოს დაცვა არის საქართველო სსრ-ის თვითეული მოქალაქის უწმინდესი მოვალეობა. სამშობლოს ღალატი: ფიცის გატეხა, მტრის მხარეზე გადასვლა, სახელმწიფოს სამხედრო ძლიერებისათვის ზიანის მოყენება, ჯაშუშობა — ისჯება კანონის მთელი სისასტიკით, როგორც ყველაზე მძიმე ბოროტმოქმედება.

თავი XII

საარჩევნო სისტემა

მუხლი 147. დეპუტატთა არჩევნებს მშრომელთა დეპუტატების ყველა საბჭოში: საქართველოს სსრ-ის უზენაეს საბჭოში, ავტონომიურ რესპუბლიკათა უზენაეს საბჭოებში, ავტონომიური ოლქის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოში, მშრომელთა დეპუტატების რაიონული საქალაქო სადაბო და სასოფლო საბჭოებში,—ამომრჩევლები მოახდენენ საყოველთაო, თანასწორი და პირდაპირი საარჩევნო უფლების საფუძველზე ფარული კენჭისყრით.

მუხლი 148. დეპუტატთა არჩევნები საყოველთაოა: საქართველოს სსრ-ის ყველა მოქალაქეს, რომელსაც კი 18 წელი შეუსრულდა, დამოუკიდებლად რასიული და ნაციონალური კუთვნილებისა, სარწმუნოებისა, განათლების ცენზისა, ბინადრობისა, სოციალური წარმოშობისა, ქონებრივი მდგომარეობისა და წარსული საქმიანობისა, უფლება აქვს მონაწილეობა მიიღოს დეპუტატთა არჩევნებში და არჩეულ იქნას, გარდა შეშლილებისა და იმ პირებისა, რომელნიც სასამართლოს მიერ მსჯავრდადებულნი არიან, საარჩევნო უფლებათა ჩამორთმევით.

მუხლი 149. დეპუტატთა არჩევნები თანასწორია: თვითეულ მოქალაქეს ერთი ხმა აქვს; ყველა მოქალაქე მონაწილეობს არჩევნებში თანასწორ საფუძველზე.

მუხლი 150. ქალები სარგებლობენ უფლებით აირჩიონ და არჩეულ იქნან მამაკაცების თანაბრად.

მუხლი 151. წითელი არმიის რიგებში მყოფი მოქალაქენი სარგებლობენ უფლებით აირჩიონ და არჩეულ იქნან ყველა მოქალაქის თანაბრად.

მუხლი 152. დეპუტატთა არჩევნები პირდაპირია: არჩევნებს მშრომელთა დეპუტატების ყველა საბჭოში, დაწყებული მშრომელების დეპუტატთა სასოფლო და საქალაქო საბჭოთი თვით საქართველოს სსრ-ის უზე-

დასასრული იხ. მე-4 გვერდზე

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀՈՂԱՏԻՐՈՋ

ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ, ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ԵՎ ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՕՐԳԱՆ

ՀՀ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՅԻՆ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ՕՐԳԱՆ

(ՊԱՐԱՆԱԿՎՈՒՄ)

Երևանում ամեն օր։

Հրատարակվում է ուրբաթ օրերից բացի ամեն օր։

Խմբագրության և տպարանի հասցեն՝ Երևան, Աբովյան փողոց, № 3։

Հեռախոսներ՝ 2-14-20, 2-14-21, 2-14-22, 2-14-23։

Տպաքանակը՝ 15,000։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀՈՂԱՏԻՐՈՋ

ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ, ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ԵՎ ՀԱՅԿՈՄԿՈՂՄԻ ԵՐԵՎԱՆԻ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՕՐԳԱՆ

ՀՀ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԹԱՏԵՐԱՅԻՆ ՀԱՄԱՅՆՔԻ ՕՐԳԱՆ

Ա Մ Ս Ի Ն XVII

Ամեն, ցեղի պատիվ-ջերմության և ազատության համար

Ա ր տ ա կ ա ր գ ի 166. Անձնասպան լինելու նպատակով ինքն-իրեն կրակոցներ տված Ամենի ընկերուհի Ջ. Ղազարյանի դատավարությունը ավարտվեց։ Դատարանը Ջ. Ղազարյանին մեղավոր ճանաչեց ինքնասպանության փորձ կատարելու մեջ և նրան դատապարտեց 1 տարվա ազատազրկության։

Ինչպես հայտնի է, Ջ. Ղազարյանը Ամենի ընկերուհին է։ Նա ինքն-իրեն կրակոց է տվել, երբ իմացել է, որ Ամենը ձերբակալվել է։ Ջ. Ղազարյանը ինքնասպանության փորձ է կատարել, որպեսզի չխոսի։ Նա գիտեր, որ Ամենը ձերբակալվել է ոչ թե հանցանքի համար, այլ որովհետև նա ամենից առաջ հայ կին է, որ ամեն ինչից վեր է դասում հայրենիքի պատիվն ու ազատությունը։

Ամենը ձերբակալվել է,